

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXX. De inexplebili avaritia Justiniani.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

ἀπαντα πώλυ νικήσαν. φιλόστρατον γὰρ
θωμάζει ὅτι γε πεντεκαίδεκα ὁ κατ' αὐτὸν
ἐκράτησε λοιμὸς. καὶ τὰ ἐξῆς ἡ ἀθήλα, ἐ-
καίσε ἰόντα, ἡ ὁ θεὸς διδοκῆσθαι, ὁ καὶ τὰς αἰτίας
ἐξεπίσαμεν, ἡ ποσὶ φέρειν) ἐγὼ ἡ ὁ θεὸς
ἐξέβλυ ἐπάνωμι, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἱεσωνια-
νῶ φράσω.

A quæ prius grassata sunt lues supergre-
ssa. Nam Philostratus quidem mira-
tur, quòd sua ætate pestis quindecim
annis grassata sit. Quæ nam autem
posthæc eventura sint, incertum est,
cùm eò ferantur quòd visum fuerit Deo,
qui & causas rerum & eventus cogno-
vit. Ego verò illuc unde digressus sum
revertar, & reliquas res gestas Justinia-
ni commemorabo.

Κεφ. λ.

Περί τῆς φιλοχρηματίας καὶ ἀπληστίας ἱεσωνιανῶ.

Οἱ ἱεσωνιανὸς μὴν χρημάτων ἀπληστος,
καὶ τῶν ἀλλοτριῶν ἕως ἐκτόπως ἐραστῆς,
ὡς καὶ τὸ ὑπήκοον ἀπαν χρυσίαις πεπεσόντων
τοῖς τε τὰς δόχαις Ἰππεροπόδυσσι, τοῖς τε τὰς
φόρας ἐκλέγεσσι, καὶ τοῖς ὅσοι ἀπ' ἐδεμίας
αἰτίας ῥάπην Ἰππεσλάς τοῖς ἀνθρώποις ἐπέ-
λασσι. πολλὰς δὲ καὶ ἀναριθμητὰς τῶν πολλὰ
κεκλιμένων, παρεφάσθαι ἀπεσοφάστους Ἰπ-
χρώσας, τὰς εἰσὰς ἀπάσας ἐξημίωνσεν. μὴ δὲ
καὶ γυνὴ ἐταμεζομένη ἐποφθαλμισσάντων,
ὀμιλίαν πνῆ ἡ μίξιν ἀνέπλασεν, διὲς ἀπαν-
τα φρεῖδα τὰ τῶν νόμων κατὰσθε, καὶ τὸν
ἱεσωνιανὸν προσεβλαμίσταμένη τῶ ἀτόπις κέρ-
δας, ὅλον τὸν πλάτον Ἰσυκοφανηθέντων, οἰ-
κομεσεκδιάσασθε. ἡ ἀφθῆς δὲ χρημάτων
ὑπῆρχεν ὡς ἐπολλὰς ἀγίας, καὶ ἐκασαχῆ
ναὶς μετὰλοπρεπεῖς ἀνασῆσαι, ἀλλὰ ἐσεβία-
γῆς οἴκας ἐς ἐπιμέλσαν ἀνδρῶν τε καὶ γυναιῶν
ἀώρων τε καὶ ἐξώρων, ἡ τῶν ὑπὸ νοσημάτων
ποικίλων ἐνοχλημένων. συνάξας τε με-
γάλας ἀποκληθῆσαι, ὅθεν δέοι ταῦτα γί-
νεσθαι. παρεῖξαι τε καὶ ἀλλὰ μυρία δισεῖς ἡ
θεῶ δόσεκόντα, εἰπὲς ἐξ οἰκείων δρωῖν οἱ τὰ
τῶν ἐργῶν, καὶ κατὰσθαι τὰς (φῶν πρᾶξεις
καρποφορεῖν.

CAP. XXX.

De inexplebili avaritia Justiniani.

JUSTINIANUS quidem Justinianus inexple-
bilis avaritiæ, & alieni usque adeo
appetens, ut universas provincias Im-
perii Romani acceptâ pecuniâ venderet
Magistratibus, & tributorum ex-
actoribus, & iis qui absque ulla causa
invidias hominibus struere solent. Mul-
tos præterea, ac pene innumerabiles
qui opibus affluebant, concinnatis cal-
umniis omni patrimonio spoliavit.
Quod si quæ mulier corpore quæstum
faciens, consuetudinem aut stuprum a-
licui falsò objecisset, bonis ejus inhi-
ans, statim leges omnes ac jura viola-
bantur, & modo Justinianum turpis lu-
cri participem ad civisset, universas o-
pes ejus qui calumniâ appetitus fuerat
in domum suam transferebat. Idem ta-
men in expendenda pecunia admodum
largus fuit: adeo ut multas sacras ædes
& magnificas passim Ecclesias ædifica-
ret. Multas præterea religiosas domos
ad curandos viros ac mulieres, tam se-
nes, quam parvulos, & eos qui variis
morbis conflictabantur, exstruxit: Nec
mediocres redditus ad eam rem depu-
tavit. Innumera quoque alia gessit ad-
modum pia, Deoque accepta, dum-
modò ii qui hæc agunt, ex propriis fa-
cultatibus ea opera perficiant, & actus
suos puros, tanquam sacrificium, offe-
rant Deo.

Κεφ. λβ.

Περί τῆς μεγάλης καὶ ἁγίας σοφίας, καὶ τῶν ἀγίων
ἀποστόλων.

ΑΝέστησε δὲ καὶ κατὰ τὴν κωνσταντίνου,
πολλὰς μὲν ἐς κάλλος ἐξοικημένους
τὰ θεῶ καὶ τοῖς ἀγίοις σηκῆς. ἐδομήσατο δὲ
μείγα τι ἡ ἀσπράβλητον χεῖμα, ἐκ
ἰσορηθέν ὡπότε, τὸν μεγιστον τῆς ἐκ-
κλησίας ἰνον, διπρεπῆ τε καὶ ἐξοχον, καὶ

CAP. XXXI.

De magna Ecclesia sancte Sophia, &
sanctorum & Apostolorum.

IDE M Constantinopoli, cum alias fa-
cras ædes miræ pulchritudinis in ho-
norem Dei ac Sanctorum construxit: tum
magnum illud & incomparabile opus,
cujusmodi nullum unquam fuisse me-
moratur: maximam scilicet Ecclesiam
S. Sophiae, decoram ac præcellentē, &
Ecc iiij